

Egy Zoom-kontaktról

Akárhány pirosszív-
ikonnal szorongat,
muszáj volt törölnöm,
ne nézzen bolondnak;
jelenből, jövőből,
tanítvány-szerepből,
nyomát is ki kellett
nyiszálnom dalomból.

Lehet, hogy csuszamlik
belém, s ez szokatlan,
lehet, hogy sosem volt
ijesztőbb zavarban,
s töröltem szegényt, mert
ahhoz, hogy belássa,
segítő lökés lesz
hiányom nyomása.

Egy prémvadász születésnapja

De mit is szólna ehhez,
ha az érdeklő csak,
hogy igaz lett a faház.

A magánszféra ugyan
csak egy életre szól
a Fehér Falka Hegyén,

de akad benne gyönyör.
Ma gereznái közt
is időzött a tenyér,

a hurokcsapda alatt
ki elúszott, a hód,
is ürítette belét,

s a kanóclámpa helyett
se világítja nap
a világ végi folyót.

Basszák meg

Egy kórtani leleten múltott –
ott ezt, aki pap akar lenni,
most kénytelen elibük tenni.

Egy félezer eurós kérdő-
ív méri a hivatásvágyat,
mint kémüveg adatot, tárgyat.

Hogy mit keres eluzív lelkünk
egy metrikus alapú skálán
majd nyitja a jelölő Bárány.

Én végbe se akarok menni.
Mint ő, ki a vizen is lépked,
s már nem köti grafikon, s képlet.

Pasztorál

Egy 18. századi rézkarchoz: „Férfi pásztordalt hallgat”

Hadd réjázzon! Olyan bojtáros. A létige
átfúvása kevésbé akadályozott
még: tömlőtüdejű, visszafogott fogú,
vállizma-laza fiú.

Hagyjuk most (se halasztott harapás, se lest
álló test, se kifent orgonarács) a hang-
járat csőrezonátor szerepét. Magát
rezgesse a levegő.

Így képződjön a táj. Így feketéllik át
egy rom belseje, sejtet perizómaránc
csípővájatot, és csurran az útifű
kóróiba gidanyál.

Hadd csóválja fejét kérője! Irígy öreg.
Attól sem riad elvonni hitét, ami
által megjelenik. (Nélküle még saját
kétsége se legitim.)

Olty Péter (1976): filozófus, költő. Budapesten él. Legutóbbi kötete: *Heteró közegben* (Scolar, 2019).